

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/126/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013200965
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200965.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: D.. P. A., bytom A. XX, B., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2013/142-AIV zo dňa 7. marca 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2015, č. k. 6S 139/2013-54, v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2015, č. k. 6S 139/2013-54, v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. apríla 2015, č. k. 6S 139/2013-54, zrušil rozhodnutie žalovaného číslo UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2013/142-AIV zo dňa 7. marca 2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd pri určení výšky trov konania postupoval podľa § 11 ods. 4 prvej vety vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/6-iny výpočtového základu v sume 139,83 €. Súd mal podľa jeho názoru konať podľa druhej vety ustanovenia § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v predmetnej veci sa konalo o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré sa považujú za formu sociálnej služby s cieľom zmiernenia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného o nepriznaní príspevku na osobnú asistenciu podľa § 22 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 447/2008 Z. z.“).

Podľa § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Podľa § 1 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“), tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o sociálnych službách sociálna služba je odborná činnosť, obslužná činnosť alebo ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností, ktoré sú zamerané na

- prevenciu vzniku nepriaznivej sociálnej situácie, riešenie nepriaznivej sociálnej situácie alebo zmiernenie nepriaznivej sociálnej situácie fyzickej osoby, rodiny alebo komunity,
- zachovanie, obnovu alebo rozvoj schopnosti fyzickej osoby viesť samostatný život a na podporu jej začlenenia do spoločnosti,
- zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby,
- riešenie krízovej sociálnej situácie fyzickej osoby a rodiny,
- prevenciu sociálneho vylúčenia fyzickej osoby a rodiny.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 448/2008 Z. z. sociálna služba sa poskytuje ambulantnou formou, terénnou formou, pobytovou formou alebo inou formou podľa nepriaznivej sociálnej situácie a prostredia, v ktorom sa fyzická osoba zdržiava.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa tohto zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. Za kompenzáciu sa na účely tohto zákona považuje aj osobitná starostlivosť podľa osobitného predpisu.

Zákonodarca v § 2 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. výslovne rozlišuje poskytovanie peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. a poskytovanie sociálnych služieb v zmysle zákona č. 448/2008 Z. z.

Z predmetu zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách vyplýva, že sociálnou službou je určitá fyzická činnosť (či už odborná, obslužná, ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností), ktorá sa priamo podieľa na prekonávaní a zmiernovaní sociálnych dôsledkov. Všetky sociálne služby sú podľa druhu uvedené v § 12 ods. 1 zákona o sociálnych službách.

Peňažný príspevok na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia podľa zákona č. 447/2008 Z. z. a sociálna služba sú odlišnými právnymi inštitútmi, aj keď oba slúžia na kompenzáciu sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia.

Z terminologického vymedzenia okruhu vecí uvedených v druhej vete § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. je zrejmé, že zákonodarca jasne vymedzil, za ktoré veci patrí advokátovi odmena vo výške 1/13 výpočtového základu. Ide o dávkové veci sociálneho poistenia, veci sociálnych služieb a priestupkové veci. Za poskytnutie právnej služby vo veci, týkajúcej sa poskytovania peňažných príspevkov podľa zákona č. 447/2008 Z. z. by bolo možné priznať odmenu vo výške 1/13 výpočtového

základu len v tom prípade, ak by zákonodarca v druhej vete § 11 ods. 4 vyhlášky namiesto spojenia „veci sociálnych služieb“ uviedol napríklad spojenie „sociálne veci“.

Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.).

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.